

Fødevarestyrelsen
15@fvst.dk
Cc: pouot@fvst.dk og jkj@fvst.dk

København, 31. august 2016

Bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om frivillig dyrevelfærdsmærkningsordning for svinekød, j.nr. 2016-15-31-00233.

DSK takker hermed for muligheden for at kommentere på udkastet til ovennævnte bekendtgørelse. DSK har i forbindelse med udviklingen af det nye dyrevelfærdsmærke bidraget konstruktivt i processen og bakker op om den ramme, der er fastsat for mærket. For at ordningen kan blive en succes, og forbrugerne får mulighed for at vælge mere dyrevelfærd, når de køber ind, er det alt afgørende, at ordningen bliver praktisk mulig for virksomhederne at håndtere. Hvis dette ikke er tilfældet, vil virksomhederne fravælge at sælge det dyrevelfærdsmærkede kød.

For DSK er det derfor vigtigt, at bekendtgørelsen får et sådant indhold, at det bliver attraktivt for vores medlemmer at gøre brug af ordningen. Det betyder derfor, at vi i bekendtgørelsen vil opfordre til, at det tydeliggøres:

- 1) På/ved hvilke produkter og i hvilke salgssituationer virksomhederne kan gøre brug af ordningen.
- 2) Hvilken administration/kontrol kræver det hos virksomhederne for at håndtere ordningen.

Ad 1) Produkter og salgssituationer

Vedr. produkter

Det angives i §1, at bekendtgørelsen omfatter "fersk" svinekød. Vi kan se, at bekendtgørelsens definition følger definitionen af fersk kød, som defineret i Forordningen for animalske fødevarer¹. Det betyder altså, at svinekød kan sælges under ordningen som hele muskler, udsåret eller hakket kød – såvel kølet, optøet og/eller frossent.

¹ Forordning 853/2004, bilag 1.

Vi kan ikke af bekendtgørelsen se, om kødet kan sælges som "tilberedt" kød, altså hvor kødet stadig har karakter af fersk kød, men hvor der kan være tilsat andre ingredienser, f.eks. en marineret svinekotelet, som forbrugeren varmebehandler derhjemme. Hvis det er tilfældet, bør det fremgå helt tydeligt.

Salgssituationer

Det bør tydeliggøres i bekendtgørelsen, at ordningen kan anvendes på (mærkning på produkt)/ ved (f.eks. skiltning) salg af såvel indpakket som uindpakket fersk (og evt. tilberedt?) kød. I forlængelse heraf vil vi opfordre til, at der i bekendtgørelsen indføres begreberne "indpakket" og "uindpakket". Det, der er vigtigt, er, at ordningen styres der, hvor kødet pakkes ind² og/eller mærkes. Det er ikke nødvendigvis afgørende om kødet er færdigpakket eller ikke-færdigpakket (kødet kan f.eks. være indpakket men ikke omfattet af definitionen "færdigpakket").

Ad 2) Administration og kontrol af ordningen

Vedr. hvilke virksomheder der skal anmelde aktiviteten til Fødevarestyrelsen

Det angives (i §9) at virksomheder, der vil forarbejde, emballere eller engrosforhandle ikke færdigpakket svinekød omfattet af ordningen skal anmelde aktiviteten. Som nævnt ovenfor anbefaler DSK, at der anvendes begreberne "uindpakket" og "indpakket", da man p.t. kan få den opfattelse, at en engrosvirksomhed uden behandling, der blot indkøber, oplagrer og videresælger indpakket (men ikke nødvendigvis færdigpakket kød), skal anmelde aktiviteten og derfor, som en konsekvens heraf, vil blive underlagt særlig kontrol.

Det er vores klare opfattelse, at når der er tale om kød, som ovennævnte type af virksomhed modtager indpakket og blot videresælger, skal der ikke være krav om anmeldelse af aktiviteten, og dermed bliver disse virksomheder ej heller underlagt ekstra administrativ og økonomisk byrde. Dette følger endvidere også Fødevarestyrelsens eget kontrolprincip om, at kontrollen skal ske "ved kilden".

Vedr. kontrol af registrerede virksomheder

Det kan med fordel angives, at ordningen er en del af Fødevarestyrelsens ordinære kontrol og der som udgangspunkt ikke er lagt op til ekstra kontrolbesøg – alene – baseret på ordningen.

Det angives i bekendtgørelsen, at de virksomheder, der er registreret under ordningen, som et led i egenkontrollen skal have skriftlige procedurer, som sikrer adskillelse og sporbarhed. Som vi undervejs i processen har nævnt, kan begrebet "sporbarhed" tolkes forskelligt – alt efter hvem der læser det. Vi frygter det kan læses som, at det betyder, at alle mængder skal kunne spores, sagt på en anden måde - man skal vide præcis, hvilke batches og hvilke mængder der er købt, oparbejdet, bortskaffet f.eks. som affald eller solgt. Altså at virksomheden skal føre et ret så detaljeret mængderegnskab.

Det er vigtigt at holde fast i, at der i dag allerede er regler, der sikrer, at kødet kan spores (et trin frem og et trin tilbage – i detail dog kun et skridt tilbage). Vi skal derfor ikke komplicere dyrevelfærdsordningen og pålægge virksomhederne yderligere administrative byrder ved at indføre yderligere krav om sporbarhed. I stedet for mener vi, at vi skal – via gode rutiner – sikre, at kødet holdes adskilt under opskæring, opbevaring, pakning, salg, mærk-

² På det tidspunkt hvor materialet omslutter kødet (Jf. hygiejneforordningen: 852/2004)

ning, og hvis kødet sælges over disk, ved selve salget. Detailvirksomheder har allerede i adskillige år arbejdet med denne adskillelse f.eks. i forbindelse med oksekød under den tidligere FMO-ordning eller ved håndtering af Frilandsgrisen. Det skal i øvrigt bemærkes, at oksekødet, der blev solgt under FMO-/OMO-ordningen, de første år var underlagt et regnskabskrav. Man fandt efterfølgende ud af, at virksomhederne var i stand til at håndtere denne ordning (altså holde kødet adskilt), og kravet blev ophævet.

Det er derfor vigtigt, at det defineres i bekendtgørelsen hvilke krav der er til sporbarhed, i de virksomheder der er registreret under ordningen – altså, at:

- Engrosvirksomheder skal dokumentere indkøbet og salget (f.eks. i form af faktura/følgeseddel)
- detailvirksomheder skal dokumentere selve indkøbet (f.eks. i form af en faktura/følgeseddel).
- Detail- og engrosvirksomheder der opskærer/indpakker og evt. mærker kødet, skal have procedurer for, hvordan de holder kødet adskilt fra konventionelt kød.

På denne måde kan virksomhederne sandsynliggøre, at det dyrevelfærdsmærkede kød, de sælger, stemmer overens med det der er indkøbt.

Andre input til bekendtgørelsen

I §1 defineres henholdsvis egenkontrol og egenkontrolprogram. Det er dog angivet, at definitionerne er gældende vedr. svinebesætninger. Betyder dette, at de øvrige led i kæden ikke er omfattet af samme definition?

I §6 angives, hvordan økologiske besætninger kan ses i forhold til ordningen. Det er vel sådan, at bilag 3 "automatisk" er overholdt, hvis man har økologisk produktion, men at det ikke er tilstrækkeligt at være økologisk producent, da der er supplerende krav som gælder for alle svin under ordningen (kravene i bilag 1)?

I kapitel 5 omtales reglerne for mærkning og markedsføring. Vi har tidligere fået oplyst, at der vil blive udarbejdet en manual for anvendelse af "selve mærket". Da vi forventer, at der vil blive en del spørgsmål som f.eks. må logo anvendes uden supplerende tekster o.lign. vil vi opfordre til, at manualen også sendes til kommentering inden offentliggørelse.

Såfremt I har behov for uddybelse af ovenstående, er I meget velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Jytte Tandrup

Anne-Marie Jensen Kerstens